

τοῦ προφήτου φθέγγασθαι ῥήματα· « Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης
εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
65 Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον
ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδε-
νώσεως. » Θεῖα ἀληθῶς ταῦτα παιδεύματα καὶ τῆς ἀνωτάτω
φιλοσοφίας δόγματα· « Ἐνεπλήσθημεν, φησὶν, ἐξουδενώ-
σεως » καὶ μυρία ὑπέστημεν χαλεπά· ἀλλ' ὁμῶς τοῦ πρὸς τὸν
70 θεὸν ἀναβλέπειν οὐκ ἀποστησόμεθα, οὐδὲ πρὶν ἢ λαβεῖν τὴν
αἴτησιν παυσόμεθα αἰτοῦντες αὐτόν. Τοῦτο γὰρ γενναίας
ψυχῆς μὴ καταπίπτειν μηδ' ἀπαγορεύειν πρὸς τὸ πλῆθος τῶν
κατεχόντων δεινῶν μηδὲ πολλάκις αἰτοῦντας καὶ ἀποτυγχά-
νοντας ἀναχωρεῖν, ἀλλ' ἐπιμένειν « ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς ».

2. Διὰ γὰρ τοῦτο ὁ διάβολος ἡμᾶς εἰς τοὺς τῆς ἀπογνώ-
σεως ἐμβάλλει λογισμούς, ἵνα ἐκκόψη τὴν ἐλπίδα τὴν πρὸς
τὸν θεόν, τὴν ἄγκυραν τὴν ἀσφαλῆ, τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἡμετέ-
ρας ζωῆς, τὴν χειραγωγὸν τῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναφερού-
5 σης ὁδοῦ, τὴν σωτηρίαν τῶν ἀπολλυμένων ψυχῶν. « Τῇ γὰρ
ἐλπίδι, φησὶν, ἐσώθημεν. » Αὕτη γάρ, αὕτη, καθάπερ τις
χρυσὴ σειρὰ τῶν οὐρανῶν ἐξαρτηθεῖσα, τὰς ἡμετέρας δια-
βαστάζει ψυχάς, κατὰ μικρὸν πρὸς τὸ ὕψος ἐκεῖνο ἀνέλκουσα
τοὺς σφόδρα ἐχομένους αὐτῆς, καὶ τοῦ κλύδωνος ἡμᾶς τῶν
10 βιωτικῶν ὑπεραίρουσα κακῶν. Ἄν οὖν τις μεταξὺ μαλακι-

καὶ ἀσθενείας ἐπιτρέψῃ ἀποστῆναι, καὶ ἐκείνην ἀποστῆναι ἐπιτρέψῃ